

SVOBODNA SLOVENIJA

ANO XXXVIII (32)

Štev. (No.) 21

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES

31. maja 1979

Slava pogumnim ljudem

L. P.

Zopet je prišel dan, da mi — živi — počastimo spomin tistih, ki so bili nekoč z nami v življenju istih misli, pa niso imeli sreče, da bi preživeli strašni apokaliptični čas, in so padli pod kopiti zločinskih pokončevalcev-ideologov različnih ekstremov, ki jih je v eno družil skupni miselni temelj: nespoštovanje pravic človeka. Totalitaristični režimi vseh vrst, ki so se porajali po rodovniku: komunizem je rodil fašizem in ta nacisocializem — so planili tudi čez nebo naše domovine od vseh strani in terjali tisoče in tisoče žrtev nečloveških preganjanj, preseljevanj, zasužnjenih prisilnih delavcev, jetnikov koncentracijskih taborišč, streljanj talcev, umiranj v plinskih celicah, obešanj in pobojev, vojskâ in revolucij, skratka trpljenj posameznikov, družin. Ta vihar kaosa, ki je v svoj smrtni vrtnec potegnil tudi Slovenijo od vseh strani in tudi — odznotraj nas-samih, je našo ubogo Slovenijo pokril z grobovi, našo zgodovino razdelil v razkol in naš del pognal za meje v širni svet.

V tem širnem svetu, kjer smo zopet našli svoj prostor na soncu in zaživeli življenje vredno življenja, je prišel spet dan, ki ga posvečamo spominu tistih, med katerimi bi bili tudi mi sami, da nas ni Bog rešil na ta otok miru in pravice do — življenja. Njih vseh se spominjamo ta dan, ki ga darujemo njim, ki so na krkršenkolu način izgubili svoja življenja v teh usodnih krčih, ki so zvijali v mukah narod in maličeli njegovo duhovno podobo.

In prav posebno ga posvečamo tem, ki so šli „pred nami v znamenju vere in počivajo v miru.“ Tem, ki so se uprli „malikovavcem zločina“, tem, ki so razglašali in uredničili fizično uničevanje vsakega, ki je pričeval drugačno resnico, kot so jo oni predpisovali. Tem, ki so se upirali veri sovraštva, ki so od Lenina naprej preko Stalina vpili v svet „Streljajte, streljajte sovražnike ljudstva!“ In to jim je bil sleherni človek, tudi iz lastnega ljudstva, ki se je prekrizoval v imenu Očeta in Sina... in ki je verjel v mirno sožitje raznih stanov, povezanih med seboj z duhovnimi vezmi bratstva ljubezni, ne bratstva sovraštva. „Streljajte, streljajte!“, je dal povelje Tito, ko je razposlal svoje agente po deželi zažigat revolucijo. „Streljajte!“ je ponavljal Djilas v Črni gori, in delal iz ljudi „pasja grobišča“, kajti: „Sovražiti nasprotnika brez usmiljenja je tvoj program in tvoja prisega, to je plemeniti žar ideala... je plemenito sovražstvo... Da, edino merilo ljubezni do ljudstva je globoko sovražstvo do nasprotnika...“ In „Streljajte, streljajte!“ je pisal z lastno roko Kardelj, „Streljajte kulake, streljajte duhovnike...!“ In „Koljite! Koljite!“ je vpila za njim, manj vojaško, a še bolj nečloveško slovenska žena z imenom Vida Tomšič. A tega niso samo vpili, to so tudi zapisali, tako so ukazovali in tako so delali. In padali so župani, študentje, žene, dekleta marjadružbarice, duhovniki in poslanci, vsakteri, ki je imel korajžo postaviti proti moritvam svojo lastno misel, komaj protest. Še celo pa, če je imel korajžo postaviti se proti s svojo telesno močjo — orožjem — ali s svojo duhovno silo. Z besedo in pismom. „Strah gre danes po Evropi!“ je pisal že Marx v Komunističnem manifestu in tako postavil strah pred grozo maščevanja kot glavnega zaveznika za svoj zmagovalni marš čez ves svet.

Nihče ne more tajiti, da je tak uvod v svoj cilj napravila slovenska OF z organizirano „narodno vstajo“, ki je bilo samo drugo nacionalno ime za komunistično revolucijo, kar danes s ponosom in brez krinke izpovedujejo vodniki te revolucije same. Tito sam je to povedal in še obrazložil, da — če bi tedaj povedal, za kaj gre — ne bi imel nikogar za seboj. Laž je bila v začetku „osvobodilnega boja“ in sovražstvo njegova ideja. Nespoštovanje do človeka in njegovih pravic, tudi pravice — do življenja. Šele nato, ko je ta jeza že divjala čez slovenski svet in morila posredno in neposredno preko okupator-

ZAKLJUČNA BESEDA O IZDAJALCIH

III.

V prejšnjem odlomku o tem vprašanju smo citirali nemškega dopisnika Frankfurter Allgemeine Zeitung o književni propagandi partizanstva v Ljubljani. Časnikar trdi, da je temu kriva živčnost in slaba vest sedanjih oblastnikov z ozirom na to, da bi pri svobodnih volitvah v Sloveniji najbrž dobila večino krščanskodemokratska stranka. Odtod taka zagrižena gonja zoper „klerikalizem“, v kateri uporabljajo izmišljena in lažniva bojna gesla ter svoje nasprotnike obmetavajo z očitki narodnega izdajstva, da bi jih moralno umazali. Očitek leti na vse, ki so se javno uprli varljivim bojnim geslom OF, pa naj so to bili s puško v roki vaški stražarji, četniki Mihajlovičevih odredov (zlasti na Štajerskem) ali domobranci v Ljubljanski pokrajini in drugod, kakor tudi na vse, ki so se postavili z govornjo ali tiskano besedo in v drugih oblikah javnega delovanja po robu komunizmu za fasado OF.

Omenjeni nemški žurnalist ocenjuje po omembi verjetne zmage protikomunističnih sil v primeru svobodnih volitev položaj v Sloveniji takole: „Ker imajo ljudje katoliško Cerkev, tudi če sama tega noče, podzavestno za močno torišče oblikovanja takšne usmeritve, so odnosi med državo in Cerkvijo v Sloveniji kljub lepemu vnanjemu videvu bolj zamotani kakor na Hrvaškem.“ Po našem mnenju je to stanje posledica skoraj stoletne tradicije lokalnih oblasti, ki so po volji ljudstva vladale po načelih verskih resnic in so spoštovale Cerkev. Končno je na dnu sleherne človekove vesti ločnica med zavračanjem Boga in češčenjem Boga, in te ločnice niti marksizem ne more premakniti, kaj šele odstraniti. Vsak človek sam odloča, na kateri strani te ločnice je zasidrano njegovo življenje, in tam je tudi zasidrano njegovo politično prepričanje. Veren človek tudi v politiki živi in ravna po božjih zapovedih. Tako je ravnal tudi med vojno in revolucijo v trdnem prepričanju, da samo taka pot vodi v rešitve, svobodo in blagor naroda.

Iz te podlage je mogoče sklepati, zakaj vidi nemški časnikar na cerkvenem področju ono zbirališče političnih sil, ki jih imenuje krščanska demokracija in ki jim pripisuje zmago v svobodnih volitvah. Natanko ta dejavnik je isto, kar komunisti z napačno oznako imenujejo „klerikalizem“. Toda vse indicije kažejo in potrjujejo, da je kleri-

jev lastne slovenske ljudi, tedaj šele je vstala spontana obramba lastnih življenj v ljudstvu samem in iz njega. In svet je zavpil: „Izdajavci!“ Mi pa vemo, da so bili to ljudje, ki so imeli pogum reči ubijanju: Ne! in napraviti mir, mir, ki bi vpeljal v slovenskem narodu spet čeno človeka kot merilo za veličino ljubezni.

Danes se spominjamo z ljubeznijo vseh tistih, ki so imeli „korajžo“ tedaj, v tistih razmerah postaviti svojo misel proti tuji miselnosti, svojo molitev proti brezbožstvu. Zato so padali preprosti ljudje in pobožne žene in cele krščanske družine. Predvsem se spominjamo v tem mesecu juniju vseh tistih, ki so imeli „korajžo“ postaviti se z lastnim življenjem zavestno v borbo proti zlu, prav tako, kakor je svoj čas Janez Kapistran hrabril borce proti azijskim Turkom s križem in mečem, pa je bil pred leti razglašen za svetnika! Koliko takih svetnikov je med našimi ubitimi! Tudi med tistimi, ki so padali v prepade s streli v tilnik, ki mu ga je zadal v masah morivec komunist, kateremu v roke mu ga je po zvijačnosti predal politično slepi Pilat — ne pa v junaškem boju izgubljen bitka. Danes se Pilat kesa, ker se mora sam boriti proti istemu sovražniku — toda, njegovi zavezniki so v grobu, a navidezni od tedaj mu že jasejo na njegovem lastnem tilniku...

kalizem dokončno mrtev; nove oblike javnega življenja zahtevajo nove, sodobne oblike političnih formacij in njihovih odnosov do obstoječih realnosti. V takšni novi obliki se bo ob svojem času pojavil politični upor vernih ljudi zoper materializem in brezbožstvo sedanjih oblastnikov in zoper njihovo sejanje tega strupenega semena v duše mladega rodu.

Omenjajoč dogodke med vojno, imenovani nemški časnikar glede zgoraj definiranih sil takole piše: „Katoliška Cerkev v Sloveniji je onemogočena, da bi mogla svoje gledanje na tedanje dogodke predstaviti javnosti, ona nima možnosti javno dokazovati in prikazovati, da je bila sama prav tako nacionalno usmerjena kot komunistična Osvobodilna fronta in da so bili njeni člani prepričani, da ravnajo za narodov blagor.“

V tej pravilni in dokazani ugotovitvi leži jedro in srčika problema o „izdajalcih“. Z drugo besedo se to pravi: če so imeli komunisti pravico z vsemi sredstvi, z umorom in požigom, z bratenjem z Nemci (ki ga je ustavljal sam Hitler) in moralnim mazanjem svojih nasprotnikov zasledovati svoje ideološke in politične cilje, t. j. izvedbo revolucije in prigrabitve absolutne oblasti nad narodom, in sedaj vse to prikazujejo kot borbo za svobodo in blagor naroda, imajo po vsej človeški logiki isto pravico orožje proti oboroženim napadalcem, da bi branili svoje ideale in svoje politične poglede na bodočnost za blagor naroda ter jim priborili končno zmago. Da do zmage ni prišlo, so krive zunanje sile, o katerih je pred kratkim napisal tehtno študijo izredno važne vsebine David Martin pod naslovom „Patriot or Traitor — a Case of General Mihailovich“. Že sam naslov pove, da gre za vprašanje „izdajalca“ Mihajloviča. William F. Buckley Jr., zelo znane imena v časnikarstvu in televiziji, je o Martinovi knjigi napisal esej v pariški International Herald Tribune. Tam Buckley navaja, kako je Martin iz dokumentov v Londonu dokazal, da so bila poročila o gverilskih akcijah v Jugoslaviji v Kairu predelane (rewritten) tako, da je Mihajlovič kolaboriral z nacisti, nasprotno pa so bila poročila o Titovih stikih z nacisti, namenjena uničenju četnikov, zadržana; vse to z namenom pomagati komunistom in Titu doseči po vojni veliko prednost pred Mihajlovičem in njegovimi četniki.

Naš spomin na te grobove ni samo jokanje in točenje solz, je pobuda za novo delo v njihovem nasprotovanju zlu, v njihovi „korajži“ zavrniti neresnico in laž tudi z nevarnostjo lastnega življenja. In to so storili ti naši mrtvi, katerim danes poklanjamo na grob vneč slave in naše hvaležnosti, da so se zoperstavili že tedaj proti nespoštovanju pravic človeka! Proti sovražstvu morjenja človeka, ko bi ga morali z ljubeznijo osvoboditi. Če danes Carter razglašá pravice človeka po svetu, jih z še večjim uspehom povzdiguje papež Janez Pavel II.

In tako moremo na današnji dan samo ponoviti besede tega papeža, ki so kot naravnost namenjene našim žrtvam revolucije:

„Hočem se pokloniti vsem znanim in neznanim pogumnim možem. Ljudem, ki so imeli in imajo „korajžo“ reči: 'Ne!' ali 'Da!' tedaj, ko to zahteva žrtev. Ljudem, ki imajo posebno zavest vrednosti človeka in človečanstva. Prav zato, ker so neznani, jim pripada še posebna počastitev in priznanje! Potrebno nam je junaštvo, da smo — človeki... da bi v ustreznem trenutku mogli odgovoriti iz svoje notranjosti z odločnim pogumom, s korajžo (coraggio).“

Kot naši bratje tedaj!

td

W. F. Buckley razkriva v pariškem listu, da je Sir Douglas Howard, angleški diplomat v uradu za Jugoslavijo pisal Martinu, ko je pregledal vsebino njegove knjige med drugim tudi to: „Lahko samo rečem... da če bi nam bile informacije, ki so v vaši knjigi, na razpolago takrat, bi bila — in to zelo verjetno — vsa naša politika čisto drugačna.“

Kar velja za Mihajloviča, velja za vse protipartizanske borce v Sloveniji. Če bi bil šel razvoj med vojno v smislu Martinovih odkritij, tako kot trdi Sir Howard (v drugačno angleško politiko), bi danes Frankfurter Allgemeine ne pisala, da skoraj ne mine teden, da ne bi bilo v kakršnem koli ča-

sopisu ali reviji kakega članka o škofu Rožmanu ali kakih drugih „izdajci“ predstavnikov meščanstva in katolištva. V takem primeru bi se mogli iskati izdajalci v nasprotnem, komunističnem taboru, kjer so voditelji (Kardelj) prodajali in izdajali slovenski narod v oblast — Stalina.

Tužna domovina, kjer narod v bodočnosti ne more videti sprave med razprtimi sinovi, dokler ne priznajo krivde in izbrisejo žig izdajstva mrtvim in živim svojim protivnikom tisti, ki nosijo odgovornost za usodni spor. Razcepljen narod v domovini pod knuto diktature enega tabora ne more videti in pričakovati srečne bodočnosti.

SLOVENSKA SKUPNOST IN VOLITVE V ITALIJI

SLOVENSKA SKUPNOST NASTOPA V POVEZAVI S FURLANSKIM GIBANJEM

Prihodnjo nedeljo in ponedeljek, 3. in 4. junija bodo v Italiji parlamentarne volitve, naslednje, 10. junija, pa volitve v Evropski parlament. Slovenska skupnost, stranka demokratičnih zavednih Slovencev v Italiji, je pred časom sklenila, da se bo teh volitev udeležila in sicer za državnozbornske v povezavi s Furlanskim gibanjem, za evropske pa v še širši povezavi s stranko francoske manjšine iz doline Aosta, Union Valdotaïne. Omenjene tri stranke so se dogovarjale tudi z južnotirolsko (nemško) ljudsko stranko, ki se je v zadnjem trenutku odločila za povezavo z italijansko krščansko demokracijo. Slovenska skupnost je nastopila samostojno že na državnozbornskih volitvah leta 1976. Samostojen nastop je gotovo nujen za vsako stranko, povezava manjšinskih strank pa nudi še več možnosti za izvolitev manjšinskih kandidatov. Odločitev manjšinskih strank za skupen nastop je sicer naravna posledica, a tudi uspeh večletnih prizadevanj stranke slovenske manjšine v Italiji za tesnejšo povezavo in sodelovanje med temi strankami.

Za volitve v Evropski parlament bodo omenjene stranke nastopile z volilnim znakom francoske stranke — z valdostanskim levom; za državnozbornske volitve sta Furlansko gibanje (Movimento Friulano) in Slovenska skupnost predložili skupen znak. Toda italijansko notranje ministrstvo tega znaka ni odobrilo — razlogi za odklonitev niso kaj jasni — časa za pritožbo pa je bilo premalo. Zato bo volilna povezava obeh strank na volilnicah prikazana z znakom Furlanskega gibanja.

Deželno tajništvo Slovenske skupnosti se je sestalo 8. maja v Jamljah na Tržaškem in pregledalo opravljeno delo za volitve in proučilo načrt za predvolilno podrobno delo. Na sestanku so pripravili poziv vsem dobromiselnim zavednim Slovcem, obrazložili nastali položaj zaradi odklonitve skupnega volilnega znaka in jih pozvali, naj oddajo svoj glas za Slovensko skupnost-Furlansko gibanje.

Stroge omejitve v uporabi avtomobilov v Jugoslaviji

Od 5. maja naprej se Jugoslavlani ne smejo oddaljati z avti za več kot 200 km od doma in ne smejo uporabljati svojih vozil en konec tedna vsak mesec in en delovni dan vsak teden. Najvišja dovoljena brzina je znižana od 120 na 100 km/uro. Tak zakon je bil izglasovan 25. aprila t. l. Za tujece, diplomate in mednarodne organizacije ne bodo veljale te omejitve, razen maksimalne brzine. Prav tako bodo izvzeti taksiji, ambulance, avti v najemu in javna vozila.

Cena bencina je zvišana za 13% (druga povsica v teku 6 mesecev). Od novembra 1978 se je zvišala cena bencina za 26,5%. Cena 98 oktanskega goriva je 10,50 dinarjev (0,635 amer. dolarja) za liter. Turisti iz inozemstva imajo 20% popusta.

Stroški Jugoslavije za uvoz petroleja znašajo 1.400.000.000 dolarjev letno, kar predstavlja tretjino mednarodnega trgovskega deficita. Med leti 1964 in 1978 se je zvišala uporaba petroleja za 700%. Lani je bilo v Jugoslaviji približno 2.200.000 avtomobilov, od teh skoraj 2.000.000 v privatni lasti. Poleg tega je še 22.000 omnibusov, 160.000 tovornjakov (od katerih je 43.000 v privatnih rokah), 20.000 „posebnih“ vozil in preko 350.000 traktorjev. Osebnih vozil je bilo v Srbiji 756.000, na Hrvaškem 463.000 in v Sloveniji 323.000. Mnogo jugoslovanskih sezonskih delavcev ima svoje avtomobile registrirane v državah, kjer žive. Ker bodo imeli tuje tablice, bodo smatrani kot tužci, kar bo verjetno imelo nezaželjene posledice.

NOVA VLADA V KANADI

22. maja t. l. je bil v Kanadi dan volitev v poslansko zbornico. Te volitve so vsake štiri leta; lahko so volitve razpisane tudi pred pretekem štiriletne dobe. O tem odloči predsednik vlade, ali pa tedaj, če vlada v kaki važni zadevi ne dobi zaupnice v parlamentu. Druga zbornica je senat, v katerega ni volitev. Senatorje imenuje vlada in to večinoma starejše, zaslužne in vladni naklonjene osebe. Senat pravzaprav nima možnosti političnega vpliva. Ima sicer pravico veta kaknega zakona, ki ga je sprejela poslanska zbornica; pa še ta možnost je zelo omejena. Močna težnja je, da bi senat sploh odpravili.

V Kanadi, ki se ne imenuje niti „demokratska“, niti „ljudska“, se posebno pri volitvah izkaže, da more vsak državljan sodelovati o vodstvu države in vsak državljan doživlja neposredno demokracijo v praksi, spričo veljavnega volitvenega postopka, ki je sledeči:

a) Volilni urad pošlje uradnika na vsak dom, kjer napravi seznam volilcev. Ni treba kazati nobenih izkaznic; uradnik zapiše vse člane družine, ki so izpolnili 18 let, stanujejo vsaj eno leto na istem naslovu in so državljani. Na ta način pridejo v volilni imenik in tudi zvedo takoj, kje naj volijo na dan volitev. b) Delo strank in kandidatov je intenzivno. Kandidat se npr. postavi ob vohodu v podzemsko železnico in sam deli letake s svojimi načrti in idejami. Njegov štab bombardira 8 tednov z letaki, konferencami in če je le mogoče, pride kandidat osebno na vrata volilca, da mu izroči svoj program in stisne roko, v upanju, da bo volilec odal zanj svoj glas.

c) Največ dela imajo vodstva posameznih strank. Med drugim najamejo letalo in se vozijo 6 tednov po vsej deželi. Prav posebno kritičen trenutek nastane tedaj, ko imajo voditelji treh največjih strank javno debato na televiziji. To je trenutek, ko stranka lahko pridobi ali zgubi stotisoče glasov.

V Kanadi ni problem ustanovitve stranke. Vendar so samo štiri toliko močne, da so prisotne v parlamentu:

Konservativci so pri teh volitvah zmagali in dobili 135 poslancev. Manjka jim le šest mest do absolutne večine.

Ni se bati, da bi konservativna vlada padla, ker se ljudje zavedajo, da bi nove volitve ne prinesle bistveno drugega rezultata. Njihov program ni prepričevalen, ker si niso upali načeti problemov uničujočih stavk, inflacije in brezposelnosti. Morali bi reševati te boleče zadeve in odločno udariti po krivcih in tudi napovedati boleče reforme. Tega niso storili v bojzani, da zgubijo nekaj glasov. Zato njihove zmage ni toliko pripisati njihovem programu, kot splošni želji po spremembi pomen, ko je bila 11 let na vladi liberalna stranka. Clark, vodja konservativne stranke in novi predsednik, je star 39 let, povprečen govornik in ne izstopa s kakimi posebnimi vrtilinami. Mogoče bo pokazal na novem odgovornem mestu kaj več.

Liberalce je vodil dosedanji predsednik Pierre Trudeau, ki je izredno talentiran, oster, večasih že kar aroganten politik. V debati na TV nedvomno najboljši. Vendar vsi njegovi argumenti niso mogli zbrisati dejstev: skoraj 9% brezposelnosti, skoraj 10% inflacije in najdaljših in najbolj uničujočih stavk v svobodnem svetu.

Nova demokratska stranka, NDP, podobna angleškim socialistom, ne vleče in je dobila le 26 poslancev. Stranka zagovarja čim večjo kontrolo ekonomije, posebno velikih korporacij in ne-logicno kontrolo cen, ne pa plač. Ves njen program je tipično levičarski in predvsem usmerjen v to, kako se bo delilo, ne pa ustvarjalo nov dohodek.

Ostale stranke so nepomembne; prav posebej nepomembni sta obe komunistični, ki sta imeli slogan: „Naj bogati plačajo“.

Kanada je bila pred volitvami v težavnem položaju: državni proračun je pasiven za 15 milijard, t. j. skoraj za četrtino proračuna. Quebeški-francoski problem trenutno ni nevaren, vendar je ostal nerešen. Če bodo konservativci skušali izpolniti svoje prevelike obljube, bodo ekonomske probleme še povečali. Čakajo jih težki časi. Ako bodo velike probleme vsaj delno rešili, bodo še dolgo na vladi. V nasprotnem primeru pa že čaka na prvo ugodno priložnost voditelj opozicije Pierre Trudeau. Dr. Peter Urbanc

MEDNARODNI TEDEN

POLJSKA se pripravlja na papežev obisk. In vlada se dobro zaveda, da ne bo mogla narodu prepričati, da se približa svojemu vrhovnemu pastirju. „Ne smemo podcenjevati poljski narod,“ je dejal minister za verske zadeve, Kazimir Kakol. Oni bodo gotovo iznašli način, da premostijo zapreke. Vlada ne bo dovolila dohoda naknadnih avtomobilov v Krakov, ker, po besedah istega funkcionarja, „100.000 naknadnih avtomobilov bi pomenilo konec papeževskega obiska.“ Vlada bo tudi za 36 ur ustavila promet tovornih vlakov, in namesto njih ojačila promet potniških za dohod ljudi na kraje, kjer se bo papež nahajal. Razni računovi vedo povedati, da je kakih 20 milijonov Poljakov, ki imajo namen videti poljskega papeža. Policija se medtem posveča preiskavam po domovih oporečnikov. Nekatere je aretirala in jim zaplenila papeževske slike in letake. Miroslava Kimnesa je celo poslala v norišnico, ker je sбирal podpise na prošnjo za televizijske oddaje o papeževem obisku.

IZRAEL IN EGIPT sta storila korak naprej na poti k miru. V El-Arish sta se sestala Begin in Sadat ter sklenila odpreti mejo med obema državama. Iz tega mesta sta nato poletela v Beer-sheba, kjer je Sadat pomolil na mestu, kjer je živel Abraham pred 3.500 leti.

NA DUNAJU je vse pripravljeno za veliki dogodek, ko bosta ameriški predsednik Carter in sovjetski veljak Brežnev podpisala pogodbo o omejitvi strateškega orožja. Vodja obeh največjih svetovnih sil bosta na Dunaju od 15. do 18. junija. Brežnev naj bi prišel v posebnem vlakcu (zaradi slabega zdravja), a sedaj napovedujejo, da bo prispel z letalom.

V KARTAGENI, Kolumbiji, se je sestalo pet članov andskega pakta. Kaj oslabela regionalna gospodarska skupnost je sklenila ojačiti svoje delovanje. Predsedniki Bolivije, Kolumbije, Ekvatorja, Peruja in Venezuele so tudi izrabili priliko, da so krepko kritizirali Somoza in njegovo politiko ter izrekli zaslonbo Boliviji v njenem boju za pridobitev izhodišča na morje.

NIKARAGVA bje težak boj. Medtem ko levičarska sandinistična gverila udarja tako v glavnem mestu kot v kraju León (zadnje dni so šteli 14 mrtvih), se predsednik Somoza ne zmeni za zahteve politične opozicije. Polarizacija je kaj nevarna: čim bolj vlada vztraja na svojem negativnem stališču, tem bolj ekstremna je opozicija naroda.

AMINOVE SANJE oblasti še niso končane. Ko v Ugandi sodijo njegove najzobje sodelavce, si on nabira arabske plačance, da z njimi sestavi vojsko, ki naj bi vpadla v Ugando.

ČEPRAV je predsednik Carter leta 1977 zagotovil, da bo omejil prodajo orožja, so ZDA v teku zadnjih let praktično podvojile izvoz raznega orožja državam tkim. tretjega sveta. Ni poznana vsota denarja za katerega so države v razvoju kupile to orožje. Vsekakor morajo biti številke ogromne in brez dvoma bi se dalo s takimi vsotami kupiti mnogo živeža za lačne...

To so uvodni zgodovinski članki o delu tržaških liberalnih demokratičnih Slovencev, ki so stali vedno proti fašistični kakor komunistični diktaturi za res pravo demokratično svobodo, kakor jo je z naslovom poudarilo že njeno prvotno glasilo Demokracija. Nato sledijo spominski članki o umrlih zaslužnih organizatorjih, kakor so bili prof. I. Rudolf, urednik Demokracije, ter dr. R. Marc in F. Ferluga, oba bivša predsednika SDZ.

Zanimivi so podatki o dr. A. Uršiču, prvemu uredniku Demokracije, ki so ga ugrabili komunisti v Kobaridu l. 1947. Zdaj bi bil star 70 let. Zato ta spomin. Pripomnili bi pa, da se dr. Uršič ni ločil od JNS šele v znak protesta ob poklonitvi deputacije Mussoliniju, ampak že prej, kakor nam je znano.

V oddelku o jubilejih je na 19 straneh strnjena oznaka pesnika S. Gregorčiča za njegovo 70-letnico smrti, ki jo je po najnovejših dognanjih napisal dr. A. Kacin. (Dodanih je 5 različnih fotografij iz pesnikovega življenja.) M. Komac opisuje kiparja F. Goršeta ob njegovi 80-letnici, kajti zaslužen je tudi za Primorje s svojim delom v Trstu. Krajše obdelani so drugi jubileji, kakor Cankarjev, Župančičev, Kettejev, Vo-

Celeste y blanco

Comentando los festejos realizados con motivo de haberse cumplido un nuevo aniversario de la Revolución de Mayo, el matutino porteño "La Nación" publicó también un comentario que, adaptado, reproducimos a continuación:

"El celeste y el blanco de los colores nacionales engalanaron al país y a sus habitantes. Ayer se conmemoró la Revolución de Mayo y esas galas patrióticas habían sido algo lógico dentro de la festividad, de no mediar el hecho de que reverdecieron una costumbre algo olvidada en las últimas épocas.

Cientos de banderas ondearon en frentes, ventanas y balcones, fuese de comercios, empresas o viviendas; pocos, muy pocos, resultaron los transeúntes que no luciesen sobre el corazón una escarapela, en muchos casos distribuidas por entidades privadas o casas comerciales.

Una comunión total del hombre, la mujer y el niño argentinos con los símbolos de la nacionalidad. La demostración masiva, cálida, intrínsecamente valiosa como reencuentro masivo tras un signo único, superó cualquier diferencia de opinión y no pudo, desde cualquier punto de vista, ser atribuida al móvil de una simple exhortación.

Los argentinos exteriorizaron así, sin rubores, la profundidad de su sentimiento y conciencia patrióticos. Demostraron un sentido de la nacionalidad ubicado muy por sobre el juego de las ideas. Acaso una respuesta a quienes, desde el exterior, intentan, en vano, demostrar lo contrario.

IZ ŽIVLJENJA IN DOGAJANJA V ARGENTINI

Znova je sindikalno življenje pritegnilo minuli teden pozornost političnih opazovalcev. Najprej zaradi debat o potovanju v Ženevo. Tam se te dni pričena zasedanje Mednarodne organizacije za delo. Vsako leto se ponavlja ob tem ista storijska: sindikalisti hočejo iti, a pod določenimi pogoji; vlada tudi želi, da grede, a jo skrbijo pogoji. Letos je bila največja zapreka zapor šestih sindikalistov, ki jih je vlada aretirala ob napovedi splošne stavke, ki pa se je izjalovila. Vendar bodo sindikalisti šli, in vlada ne bo stavila posebnih pogojev.

Nadalje je zanimivo sindikalno življenje. Doslej še nismo pričakali objave zakona sindikalnih organizacij. Naši bralci so lahko sledili iz tedna v teden nekatera razmišljanja v tej zvezi. Tudi se zavedajo, kolikokrat je vlada že napovedala objavo tega zakona. Nazadnje so ga slavnostno obljubljali za prvi maj, nakar za sredi maja; a maj že umira, zakona pa še nikjer, in kar je najhuje, kaže, da so porodne

JANEZ PAVEL II. je imenoval 15 novih kardinalov. Od teh je 6 Italijanov, dva Poljaka, po eden iz Francije, Irske, Kanade, Vietnoma, Japonske in Mehike. Ime ostalega je papež ohranil „in pectore“.

GRČIJA je postala deseti član evropske gospodarske skupnosti, ko so preteklega 28. maja v Atenah podpisali pogodbo. Slavnosti so se udeležili zunanji ministri držav skupnosti.

LETALSKE NESREČE so kaj pogoste. Te dni je v ZDA strmoglavilo na zemljo letalo DC-10 American Airlines. V nesreči je umrlo 272 ljudi. Kot posledica te nesreče so začasno ukiniteli polete vseh DC-10, da proučijo njih strukturo.

V IRANU se nadaljujejo čistke. Sedaj so na vrsti muslimanski duhovniki. Ayatollah Homeini je zapovedal, naj izvedejo preiskave in naj sodijo vse „izdajalce“ in „tuje agente“ v vrstah klera.

V SAN SALVADORJU so levičarski gverilci ubili ministra za vzgojo. A tentat so izvedli potem, ko je bilo pobitih 14 ekstremistov, pripadajočih Ljudskemu revolucionarnemu bloku. Kmalu zatem je bilo v atentatih ubitih še šest ljudi. Kdaj bo konec morije?

dopivčev in Aljažev; ob njihovih stoletnicah pa je obujen spomin na S. Kosovela, L. Bratuža, A. Gradnika. — Zbornik se spominja 60-letnice odpora proti fašističnim nastopom proti Slovincem v Italiji s člankom Nekaj o Tigrin in Tigrovih v letih 1918-1943 (F. Udovič). V političnih obletnicah se spominja Zbornik: 60-letnice boljše revolucije, 30-letnice italijanske ustave in boljše puča v Pragi, 60letnice bitke pri Kobaridu in tudi zgodovine idrijske realke, ukinjena pred dobrimi 50 leti.

Tudi narodni voditelji zaslužni za Primorsko so omenjeni ob svojih jubilejih smrti, tako dr. J. Ev. Krek (ob 60-letnici), dr. O. Ribar (ob 50-letnici), dr. I. Čok (ob 30-letnici), dr. J. Vilfan (ob 100-letnici rojstva), dr. K. Lavrič (ob 100-letnici smrti), dr. J. Abram (ob 25-letnici smrti). Topli posmrtnici sta posvečeni tudi našim argentinskim znanecem, zaslužnim za Primorsko, dr. S. Baragi in dr. V. Kisovcu.

Tako je v tem zborniku lepo predstavljeno kulturno prosvetno življenje tržaških demokratičnih Slovencev v zadnjih tridesetih letih. Pa z jubilejnimi članki rojstev in smrti tudi ponazorjeno precejšnje število kulturnih delavcev, pomembnih za primorsko prosveto.

bolečine hude. Vlada si baje ne upa seči po „carskem rezu“. Zadeva je bolj zapletena, kakor izgleda na prvi pogled.

Kar je po svoje tudi zapleteno, je problem med Argentino in Paragvajem glede hidroelektrarne Yaciretá. Ko je bilo že vse pripravljeno, in je bila tudi finančna plat že preskrbljena, se je paragvajska vlada domislila, da ji ni po godu gradbeni načrt. Da bi ga bilo treba pregledati in določiti nov kraj, itd. Zagata je v tem, da celotnemu podjetju zapade kredit medameriške banke, ki bi odločno pomagala pri zgradnji kompleksa, če kmalu ne pride do sporazuma. Zato je te dni odhitela v Paragvaj posebna argentinska mislija, ki naj dokončno uredi to zadevo. A težave razumevanja so velike. Ob vsem tem je žalostno, da medtem ko Argentina nenehno naletava na zapreke, Brazil na istem vodnem toku gradi kolosalna dela. Doslej se je o tem le šepetalo, sedaj pa teče že javna debata o pojavu, da medtem ko Brazil raste v svojem razmahu, se Argentina poglablja v težave.

Argentina močno potrebuje več energije. Deficit zaenkrat ni očitven. A če hoče doseči večji razmah, je nujno, da postavi nove električne centrale. Že sedaj se dogodi, da ob vsaki nepriliki doživljamo prekinitve toka. Prav te tedne je kot posledica pomanjkanja gonilne sile veleelektrarne Chocón primanjkovalo električne energije v Buenos Airesu in okolici. Nato je problem še otežkočila domnevna okvara v jedrni elektrarni Atucha. Argentina ima sicer v načrtu še tri jedrne elektrarne, a nujno potrebuje bolj cenene energije. Vodovja ima v izobilju, pa ga ne zna izrabiti. Kadar so načrti pripravljeni in financiranja zagotovljena, se pojavijo zapreke in odenki mednarodne politike.

Ko že govorimo o vodah, omenimo še neprijeten pojav poplav na severu. V provinci Formozu doživljajo hude poplave kot posledica narasle reke Paragvaj. Že nekaj časa skrbi oblasti in prizadeva prebivalce, a zadnje dni je položaj postal kar kritičen. Voda je dosegla že nižje stoječe četrti provinjske prestolnice in raste nezadržno 10 centimetrov dnevno. Oblasti so organizirale središča, kjer prepeljavajo prebivalce, ki so zapustili svoje domove v begu pred vodo. Kaj več pač ni mogoče. Naravnih sil ne morejo kontrolirati.

Je pa po drugi strani res, da je Argentina v tem oziru precej zaostala. Ni jezov ne sličnih zgradb, ki bi prebivalstvo varovalo pred naraslimi vodami. Na severu ali v Mezopotamiji (provincie Corrientes, Santa Fe, Entre Ríos) si leto za letom sledijo pojavi naraslih voda. V trenutku krize je govora o raznih potrebah, o načrtih, da se to ne bi ponavljalo. A vedno brez konkretnih pozitivnih posledic. Res pa je tudi, da ljudje večkrat nimajo niti interesa zapustiti predelov, ki jih stalno ogrožajo vodovja. Po eni strani nočejo zapustiti rodnih krajev, po drugi pa so zasidrani v svoji apatiji. Saj, kadar pride povodenj, jim že oblasti priskočijo na pomoč. Potem pa — jovo na novo. In v Argentini je dovolj prostora, da se jim ne bi bilo treba drenjati ob reki Paraná.

Ob praznovanju 25. maja, argentinskega narodnega praznika, je predsednik general Videla izjavil, da je blizu etapa dialoga. Upajmo, da bo ta dialog, katerega narava še ni popolnoma znana, posvetil v težke okoliščine. Problem Argentine je malo globlji kot le problem trenutnega gospodarskega položaja ali demokratičnega izhoda. In ti stega prvotnega problema bi se enkrat bilo treba lotiti. Kdo si bo upal?

Evropa pod terorizmom

ITALIJA IN ŠPANIJA V KRVI

Terorizem se je ugnedel v stari Evropi. Že nekaj časa razsaja po Italiji, kjer razne levičarske formacije nenehno podirajo socialno strukturo, izvajajo bombe atentate, ubijajo, razkrajajo. Položaj se je tako zaostрил, da je v borbo proti ekstremistom posleglo vojaštvo. Doslej še ni pomembnejših rezultatov, čeprav jim je že uspelo odkriti eno skrivnih zaklonišč. Proces bo dolg, in zlasti poln zaprek. Mestna gverila je eden izmed pojavov, ki ga je najteže kontrolirati. Le vztrajno delo nastojnih organov, ki morajo imeti tudi ljudsko zaslonbo, ji more priti v okom. Ali bo Italija tega zmožna?

Kar se Španije tiče, je zadeva slična. Pretekli teden je, v razdobju ne-

kaj ur, gverila usmrtila enega generala, dva polkovnika in še tri civiliste, nato je bomba, podtaknjena v kavarni, kjer se običajno zbirajo desničarji, povzročila smrt še desetih civilistov.

Toda primer Španije je le nekoliko drugačen. Očitno levičarski ekstremisti nalašč tolečejo, da bi povzročili reakcijo vojske. Oborožene sile naj bi posegle in zaustavile demokratični proces. Tako bi kaj lahko zapeljali državo v novo državljansko vojno. Suárezova centristična politika in celotni demokratijski poizkus bi tako šli po vodi. In Španija bi se znašla pred vrati komunizma. Zato si tudi laže razložimo potrpežljivost, s katero sprejema vse te pojave. Vendar: do kdaj? Tudi usoda Španije je neznanka bodočnosti.

Tine Debeljak

(92)

Med knjigami in revijami

UTRIPI 1948—1978

Zbornik Slovenske prosvetne matice v Trstu nosi ta naslov Utripi in je izdan ob priložnosti tridesetletnice obstojanja te organizacije. Ustanovljena je bila 23. junija 1948. leta v Trstu z namenom, da bi spodbujala in gojila svobodno kulturno-prosvetno življenje med Slovinci na Primorskem, ki so po drugi vojni ostali zunaj mej Jugoslavije. Pobudo za njeno ustanovitev so dali narodno zavedni in demokratični Slovinci, ki so hoteli svobodno in samostojno delovati na kulturnem in prosvetnem polju. To se je zgodilo pod Zavezniško upravo, ki je dala tudi takoj na razpolago avditorij za večje slovenske prireditve. Med ustanovitelji so bili npr. univ. prof. dr. Dabinovič, družina glasbenikov Sancinov (Karl, Mirca in Marij) prof. Umberto Urbani, msgr. J. Ukmar. Predsedniki so bili dr. J. Jež, dr. F. Dejak, Ferd. Ferluga in sedanji predsednik M. Flajban. — V članku Demokratični Slovinci in začetki njih delovanja je dr. A. Sfiligoj podal histo-

riat tega liberalno demokratičnega gibanja, ki se je združil v Trstu v Slovensko demokratsko zvezo. Za glasilo je ustanovilo list Demokracija (25. aprila 1947), ki je bila obenem tudi glasilo (katoliške) Goriške slovenske demokratske zveze. Prva urednika sta ji bila dr. Andrej-Slavko Uršič in Polde Kemperle. Obe SDZ sta politično pri volitvah l. 1949 nastopili skupno z znakom „lipove vejice“, ki je še danes znak primorskih demokratičnih Slovencev, združenih v skupnih političnih nastopih. Prvi predsednik Slovenske demokratske zveze v Trstu je bil dr. J. Agneletto. — Nato sledi članek o glavnih sodelavcih v SDZ, ki jih pónazarja 19 fotografij (med njimi tudi Petra Šorlija). SDZ je centralna organizacija dveh drugih, ki sta Slovenska prosvetna matica v Trstu in Slovensko dobrodelno društvo, ki je v svoje namene obnovilo v l. 1951-69 slovenske plesne kot tradicijo slavljanskih plesov izpred prve svetovne vojne.

Novice iz Slovenije

LJUBLJANA — Na zadnjem mladinskem abonmajskem koncertu Glasbene mladine sredi aprila sta koncertirala violinist Tomaž Lorenz in kitarist Igor Saje. Ta duo je odlično poustvarjal dela Haendla, Gragnanija, Paganinija in dela iz sodobne glasbe. Pogrešali so glasbo iz dobe po baroku in pred sedanjo moderno.

LJUBLJANA — Dosedanje letošnje podražitve so v Sloveniji že skoraj prekoračile „letni plan“. In poleg vseh teh neveseljivosti čaka šest tisoč izdelkov, da bi jim „zavod za cene“ dovolil pedražitev.

LJUBLJANA — Za ceste so letos namenili pet milijard dinarjev. Večino denarja nameravajo porabiti za novogradnje. Pa so nekateri glede novogradnje kar skeptični. Lani so od 1187 milijonov dinarjev, namenjenih novogradnjam, porabili le 622 milijonov. Niso pa povedali, kam so vložili preostanek.

LJUBLJANA — Svet Festivala je pripravil program za 27. ljubljansko kulturno poletje v Križankah. Poletne prireditve se bodo začele 20. junija s slovesno otvoritvijo in odprtjem razstave „60 let slovenskega baleta“. Obenem s otvoritvijo poletnih kulturnih prireditev bo tudi otvoritev osmega pugslovanskega baletnega bienala, ki bo trajal do 29. junija.

KRANJ — Na 4. mednarodnem sejm malega gospodarstva, ki je bil na razstavišču Gorenjskega sejma od 8. do 16. maja je razstavljalo 400 neposrednih razstavljalcev ter 2000 obrtnikov in manjših delovnih organizacij. Od 5.600 kv. metrov so 1.000 kv. metrov zasedli razstavljalci iz Avstrije, Italije, Švice, ZR Nemčije in Švedske.

PORTOROŽ — Skoraj 5000 ljudi si je kljub deževnemu vremenu ogledalo razstavo okrasnega grmičevja in cvetja, ki ga je že desetletje organiziralo hortikulturno društvo iz Portoroža. Obiskovalci razstave so rastline tudi mogli kupiti.

MURSKA SOBOTA — Na mursko-soboški železniški postaji sta se 26. aprila oplazili lokomotivi in se zaradi hudega udara prevrnili na bok; žrtev ni bilo, pač pa je materialna škoda ocenjena na milijon dinarjev.

KOMENDA — Nov otroški vrtec za 100 otrok so odprli 26. aprila v Krajevni skupnosti Komenda-Moste. Vrtec je bil dokončan že pred petimi meseci, odprti pa ga niso mogli zato, ker ni bil še dokončno urejen kanalizacijski vod skozi naselje.

DOMŽALE — V Domžalah so 25. aprila uradno odprli novi 600 kilovatni oddajnik, ki je „neuradni“ delal že od 15. aprila 1979. Ta oddajnik je močno izboljšal slinost oddaj Ljubljanskega radia na valu 326,8, zlasti v popoldanskih in večernih urah.

LENDAVA — V lendarški občini se je število zaposlenih dvignilo na nad pet tisoč, kar je za 16 odstotkov več kot lani. Največ delavcev, nad 1000, je zaposlenih v podjetju INA-Nafta, pa tudi večina — 3.200 — od zaposlenih dela v industriji.

MARIBOR — Zaradi hudih izgub v tovarni mesnih izdelkov Košaki, je na predlog „družbenega pravobranilca“ zbor združenega dela občine Maribor soglasno razpustil delavski svet te tovarne, postavil začasno vodstvo in komisijo zbora združenega dela, ki bo „nadzorovala uresničevanje ukrepov družbenega varstva.“

LJUBLJANA — Na Sloveniki, avtocesti med Vrhniko in Razdrtom so cestnino povišali za 62 odstotkov. Po novem bo treba odšteti namesto dosedanjih 16 dinarjev 26 dinarjev; ko bo na jesen — tako napovedujejo — odprt še novi odsek od Vrhnike do Dolgega mostu — čez Ljubljansko barje — bo treba pridati še devet dinarjev.

SEŽANA — V sežanski občini se bo odvoz smeti podražil s 1. julijem za 60 odstotkov. Ob sprejemu nove cene so sporočili podjetju, ki skrbi za snago, da bo v bodoče moralo vestneje opravljati delo.

POSTOJNA — Ljubljanski operni solisti — Lado Korošec, Marcel Ostaševski, Rajko Koritnik, Sonja Hočevar, Drago Čuden in pianistka Zdenka Lukec — so 23. aprila izvajali Donizetti-jevo opero Don Pasquale. V dvorani, ki ima 350 sedežev, je bilo le 38 poslušalcev.

GORNJA RADGONA — Na razstavišču Pomurskega sejma so pripravili prvo mednarodno razstavo „Elektronika in elektroenergetika v kmetijstvu“, ki je bila odprta 5. maja. Razstavo je organizacijsko pripravilo ljubljansko Gospodarsko razstavišče v sodelovanju z Elektrotehnično zvezo Slovenije in z republiškim zavodom za napredek gospodinjstva.

BLED — Na Bledu se je zbralo na 12. mednarodnem pisateljskem srečanju, ki je bilo od 9. do 12. maja, 70 udeležencev iz 30 držav. Temi srečanja sta bili: „Literatura kot posredovalka novega univerzalizma“ in „Literatura kot most med narodi“.

Umrli so od 30. aprila do 8. maja 1979:

LJUBLJANA — Marija Nered, up.; Fric Weissbacher; Janez Ložar; Olga Cafarin; Ivan Špoljar, 70, up.; Franciška Herman r. Kožuh; Marija Škrbec r. Drašler, 88; Karel Mikolič, up.; Terezija Pergar; Milan Sušnik, up., 72; Marija Tausas, up.; Miroslav Belle, up., 75; Franciška Povše r. Zupan; Janez Rekar, up., 84.

RAZNI KRAJI — Frac Maraž, železničar, Trebnje; Fran Zapušek, 70, up.; Litijski; Martin Razpet, Straža pri Cerknem; Janez Mokrič, posestnik, Zador; Marija Grebenc, 91, Polje-Lj.; Zofija Babič, 80, Postojna; Franc Selan, Pdranov France, Bizovik; Stanislava Dornik, Mengeš; Franc Bolta, Polje-Lj.; Valeska Veter r. Lilleg, Kranj; Marija Gorenc r. Kralj, 87, Raka pri Krškem; Marija Peterca, Gorenčeva mama, 76, Vevče; Ivan Globevnik, škocjan na Dol.; Pavla Bauman r. Mazi, up. uč., Kranj; Lado Samsa, Brezovica; Karel Jereb, up., Kamnik; Lojzka Štrubelj r. Lampič, Tlake; Roza Brence r. Baumann, 90, Maribor; Justina Obid, 70, Kranjska gora; Angela Ritovšek, Šoštanj; Franc Grča, 79, Preserje; Alojz Lavrenčič, 91, Mengeš; Janez Narobe, up., 79, Sostro; Marija Glavan r. Podoreh, Kmetova Mici, 65, Jama pri Dvoru; Anton Nahtigal, 71, Čenčnje pri Trebelnem; Neža Pusnik, 71, Nadole pri Ptuj; Janez Kepic, 70, Bavantov ata, gostilničar, Dvorje pri Cerkljah; Janez Čadež, Hotovlje.

posledica tega sklepa bodo imeli lastniki obeh vrst naloženega kapitala pravico do kombinacije obeh posmrtnin, razen tistih, ki bi se te tej kombinaciji posmrtnin pismeno odrekli.

3) Določila glede karentne dobe ostanejo praviloma takšna, kot smo jih že objavili.

4) Izjemoma pa smo sklenili, da bodo imeli pravico že od 1. julija 1979 dalje do obeh maksimalnih posmrtnin brez karentne dobe, to je do zneska \$ 1.140.000.—, vsi tisti člani, ki so pristopili k Slogi do dne 31. marca 1979 in ki bodo imeli do 30. junija 1979 vložene vsaj \$ 200.000.— vezanega kapitala, kot tudi tistega nevezanega kapitala, ki je potreben za polno posmrtno dobo.

5) Vsi novi člani, kot tudi tisti stari člani, ki bodo izpolnili pogoje minimalnih naložb kapitala, potrebne za ugodnost maksimalne posmrtnine, po 1. juliju 1979, bodo imeli pravico do obeh polnih posmrtnin v znesku \$ 1.140.000.—, po preteku normalne karentne dobe 90 dni v primeru vezanega kapitala in 180 dni v primeru navadnega nevezanega kapitala.

Praznik v San Martinu

Proslava 18-letnice blagoslovitve Slovenskega doma v San Martinu, ki se je vršila v nedeljo, 20. maja, je bila za Slovence v tem okolišju lep praznik. Kakor so na eni strani za vso slovensko skupnost pomembni skupni verski prazniki (romanje v Luján, Lourdes, procesije, žegnanje cerkve Marije Pomagaj in dr.) ter skupni narodni prazniki (Slovenski dan, Spominska proslava, proslava 29. oktobra), tako so gotovo pomembni in važni tudi krajevni prazniki — zlasti obletnice krajevnih Domov. Da so res pomembni, se vidi tudi iz tega, da se teh praznikov udeležuje veliko število naših rojakov.

Tudi Slovenski dom v San Martinu je preteklo nedeljo obiskalo veliko število rojakov z željo, da skupno proslavo osemnajsto obletnico blagoslovitve sanmartinskega Slovenskega doma.

Ob 11 je v prostorni kapeli Presv. Srca daroval sv. mašo delegat msgr. Anton Orehar. V svoji pridigi je omenil slovenski verski in narodni preporod, ki se je izvršil ob koncu prejšnjega in v prvih desetletjih sedanjega stoletja, in katerega so po vseh svojih močeh pospeševali slovenski škofje: kardinal Missia, Sedej, Jeglič, Rožman, Držečnik. Sadovi tega velikega vzgojnega dela so še danes vidni doma in morajo ostati vidni tudi med nami — zdomskimi Slovenci. K temu naj služijo tudi proslave obletnic naših Domov, kjer se gojijo verske vrednote in ohranja narodna zavest. Pri sv. maši je krepko prepeval domači pevski zbor pod vodstvom Vinka Klemenčiča.

Po sv. maši je množica rojakov odšla v prostore Slovenskega doma, kjer je bilo pripravljeno okusno kosilo, delo požrtvovalnih sanmartinskih gospa.

Akademija

Kmalu po 15. uri so začeli prihajati novi gostje z namenom, da vidijo že tradicionalno akademijo. Kmalu se je prostorna dvorana popolnoma napolnila. Naj omenimo navzočnost predsednika Zedinjene Slovenije g. Boža Stariha in tajnika Emila Cofa, domačega župnika g. Franceta Berganta, zastopnike slovenski Domov: g. Potočnika (Slomškov dom), g. Bogataja (Naš dom), g. Ranta Fr. (Pristava), g. Vidmarja (Berzategui), g. Mehleta (Slov. vas), g. Žnidarja (Carapachay) ter zastopnikov raznih slovenskih organizacij.

Okoli 16. ure je kulturni referent Janez Petkovešček začel akademijo, ki se je vršila pod geslom „Zvestoba slovenskim izročilom“ t. j. zvestoba Bogu in idealom naših pobitih bratov. Takoj nato so na oder prikorakali s slovensko zastavo učenci osnovne šole škofa dr. Rožmana. Pozornost je vzbujala lepo narisana alegorična slika na zadnji steni odra z veliko številko „18“, delo študentke Umetniške šole gdč. Lučke Voršič. Učenci so za uvod zapeli slovensko himno „Naprej, zastava Slave“, ki so jo navzoči stoji poslušali. Ves nastop, v katerem so se vrstile pesmi in deklaracije, je bil posvečen škofu dr. Rožmanu ob 20-letnici njegove smrti.

Sledila je beseda predsednika g. Franceta Zorca, ki je pozdravil vse navzoče ter na kratko orisal delo v Domu ter povedal, da obstaja zlasti pri mlajših želja po zboljšanih prostorih v Domu, ki se mnogim že zde preskromni. Ta stremljenja vsi podpiramo — je izjavil g. Zorec — in sta bila v ta namen izvoljena gradbeni in finančni odbor, ki naj poskrbita za izpolnitev Doma. Naglasil je g. Zorc, da zidovi, četudi bi bili še tako lepi, niso vse. Važen je duh, ki vlada med zidovi — pravi krščanski in slovenski duh, duh veselosti, strpnosti, prave svobode in demokracije ter vzajemnega sodelovanja starejših in mlajših. — Temu pozdravnemu govoru je sledil nastop mladine iz Churuce s posrečenim prizorčkom, ki je izzvenel v zahvalo tistim, ki vzdržujejo našo skupnost.

Odlična je bila v odrskem slogu pripravljena deklamacija Prešernove pesmi „Od železne ceste“, ki so jo izvajali po trije člani SFZ in tri članice SDO v režiji ge. Nataše Smersujeve, ki uspešno vodi odrsko delo v San Martinu.

Govor g. Jožeta Korošca ml.

Glavni govornik na akademiji je bil zastopnik mlajše generacije vseučilišnik g. Jože Korošec, ki je s svojim govorom prijetno presenetil vse navzoče. Iz govora posnemamo tele misli: Spet smo se zbrali, da proslavimo obletnico enega naših Domov, ki ohranjajo in gojijo naša verska in narodna izročila. Vsaka obletnica ima svoj pomen samo tedaj, ako ne živi samo v spominih, ampak želi nadaljevati delo in gojiti zvestobo do ciljev, ki si jih je Dom postavil.

Zato je prav, da ste si za cilj postavili geslo „Zvestoba slovenskim izročilom“. Zvestoba pa naj ne bo samo lepa beseda ali melanholična ganjenost, ampak naj bo tista značajska trdnost, ki se ne straši ne truda ne trpljenja, da izpolni svoje poslanstvo. Katerim izročilom pa velja naša zvestoba? Velja verskim, narodnim in kulturnim izročilom.

Zvesti moramo torej ostati verskim izročilom, tisti veri, ki so jo naši predniki skozi vso zgodovino branili, če je bilo potrebno tudi s svojim življenjem od časov krščanskih napadov do zadnje komunistične revolucije, ko je tisoče Slovencev in Slovenk dalo svoje življenje za vero in domovino.

Zvesti moramo ostati tudi svojim

SLOVENCİ V ARGENTINI

Osebnosti

Krst: Krščena je bila Gabrijela Marjana Bergant, hči Petra in ge. Anice roj. Maček. Botra je bila ga. Ana Satta, boter in krstitelj pa g. žup. Franca Bergant. Čestitamo!

ZDA — GILBERT

Metod Menart — umrl

Slovensko skupino v Gilbertu je zadelo velika izguba. Nepričakovano jih je zapustil eden najbolj delavnih in uglednih rojakov — g. Metod Menart. Še 29. aprila t. l. je na obhem zboru Društva slovenskih protikomunističnih borcev ves čil in zdrav podal blagajniško poročilo. Naslednjega dne — 30. aprila je šel v gozd žagat drva. Nena doma se je zgrudil zadet od srčne kapi. Žalostna novica je pretresla vse Slovence v tem okolišju. Kako je bil priljubljen in spoštovan, je pričal njegov pogreb. — Pokojnik je bil rojen 21. maja 1911 v Logatcu. Že v mladosti je bil član Prosvetnega društva, Orla in pozneje fantovskega odseka. Politično se je udejstvoval pri SLS. Bil je zaposlen v Mlekarski zadrugi v Logatcu, pozneje pri Sv. Lenartu na Doljskem. Kot odločen protikomunist je vstopil v Notranjski četniški odred in držal zvezo z Vaškimi stražami in domobranskimi enicami na tem področju. Po končani vojni ga je pot zanesla v begunstvo in se je naselil v Gilbertu (ZDA), kjer si je postavil lep dom. Kljub močni zaposlitvi je vedno našel čas tudi za slovensko javno delo — zlasti pri borcih. Zapuščica ženo Marijo in sina Tonija, katerima izrekamo globoko sožalje.

OBVESTILA

SOBOTA, 2. junija:

Redni pouk Slov. srednješolskega tečaja v Slovenski hiši ob 15. uri.

NEDELJA, 3. junija:

Praznik slovenskih junakov v Slovenski hiši.

SREDA, 6. junija:

Sestanek Zveze slov. mater in žena ob 17. uri v Slovenski hiši. Počastitev naših junakov. Sodeluje gdč. Katica Cukjati in gdč. Kristina Jereb.

NEDELJA, 10. junija:

Redni občni zbor Slovenskega doma v San Martinu ob 10. uri. Roditeljski sestanek Slomškove šole. Predava msgr. Anton Orehar.

ČETRTEK, 14. junija:

Na Pristavi ob 15. uri redni sestanek

PO ŠPORTNEM SVETU

USPEŠEN JE ZAČETEK turneje argentinske nogometne reprezentance po Evropi. Za proslavo 75-letnice Mednarodne nogometne zveze sta se pomerili 22. maja v Bernu Argentina in Holandija. Čeprav je argentinski trener Menotti zatrjeval, da ne gre za „povratno tekmo za svetovno prvenstvo“, so v Evropi drugače mislili. Holandija in Argentina sta se razšli v normalnem času neodločeno 0:0. Tekma je bila na višini, borbeno a brez hudih namernih prekrškov. Pri streljanju enajstmetrovk pa so Argentinci premagali Holandijo z 8:7 in osvojili jubilejni pokal FIFE.

Tekmo so motili ekstremistični napisi proti argentinskim oblastem in predsedniku Videli; švicarske oblasti niso ukrepale z naglico, kot bi bilo pričakovati. Drug škandal je bil tudi z uradnim zvezičnim filmom „Mundial 78“, ki ga je pripravil Brazilec Milton Reis. Pravi, da filma ni nihče prej videl, ker ga je producent izročil tik pred projekcijo. Je pa vse prej kot športno.

ženskega krožka. Msgr. Anton Orehar bo imel razgovor o temi: „Žena v družini.“

SOBOTA, 16. junija:

Redni pouk Slov. srednješolskega tečaja v Slovenski hiši ob 15. uri.

V Slovenskem domu v San Martinu ob 21. večerja-show v priredbi SDO in SFZ.

Gospodarski večer v „Slogi“ ob 20. uri. Predavanje dr. Vladimira Pezdirca: „Import-Eksport“.

TOREK, 19. junija:

V Slovenskem domu v San Martinu spominska proslava ob 18.30 v priredbi Lige žena-mati.

SOBOTA, 23. junija:

Očetovska proslava v Slomškovem domu ob 18. uri.

NEDELJA, 24. junija:

V Slovenskem domu v San Martinu ob 10. spominska proslava za pobite junake.

SOBOTA, 30. junija:

Redni pouk Slov. Srednješolskega tečaja v Slovenski hiši ob 15. uri.

V Slovenski hiši ob 16. predavanje dr. M. Komarja v priredbi SKAS-a. Spominska proslava pod geslom: Narod slovenski živi naj, živi! v Slomškovem domu ob 19. uri. Sodelujejo: Slomškova šola, ramaški cerkveni zbor in SDO-SFZ.

Na Pristavi bo 25. junija ob 16. uri ga. Mira Eckerjeva začela tečaj za gospe in dekleta o praktični kuhinji. Prijave: 629-7589 in 628-1141.

narodnim izročilom; ostati zvesti sinovi slovenskega naroda, ohraniti svojo narodno zavest, ljubiti slovenski narod in slovensko domovino, čeprav smo rojeni v tujini, pa smo vendar člani slovenskega naroda.

Ker pa živimo v deželi, ki ni slovenska, toda je dala našim staršem novo domovino, moramo tudi našo delatino in jo tudi ljubiti, ker je naš rojstni kraj in ker nam daje polno svobodo, da se razvijamo v slovenskem duhu. Vi starejši bodite nam trden temelj v ohranjanju naših narodnih tradicij, bodite nam zgled, da bomo tako vzgojili v sebi močno narodno zavest. Mi mladi pa hočemo slediti vašemu zgledu. Hočemo ostati zvesti slovenskim izročilom, pri tem pa nečemo zaničevati ničesar tujega, kar je dobro. Mi mladi bodimo opeka pri zidanju slovenske hiše v tej deželi. Vsaka opeka je važna, ker brez nje hiša ne bi bila dograjena. Slovenski in argentinski narod nas potrebuje, in do vsakega izpolnimo nalogo, ki nam je bila naložena.

Zvesti moramo ostati tudi slovenski kulturi. Slovenski narod je dolgo razvijal in ohranjal svojo kulturo. Je visoko kulturni narod. Že zgodaj, v 16. veku, mu je Trubar napisal prvo slovensko knjigo, Slomšek mu je dal slovensko šolo. Množica pisateljev in pesnikov je množila slovenski kulturni zaklad. Tudi naša pesem je del slovenske kulture. Je plamen, ki plapolja v naših srcih in je pristi izraz slovenskega duha. Zato gojimo našo pesem, množimo vrste naših zborov in zvesto podpiramo njihovo delo! In naše odrsko delo, predavanja, naše šole, vse to moramo ohranjati in zvesto skrbeti zanje. Ko ohranjamo slovensko kulturo in jo bogatimo, je prav, da sprejemamo vse dobro, kar vsebuje argentinska kultura, da bomo s tem še bolj obogatili svoj slovenski kulturni zaklad. Na drugi strani pa pomagajmo tudi tujakom, najmlajšim ljudem pri njihovem kulturnem streljanju.

Ostanimo vedno zvesti tistim vrednotam, ki jih izraža geslo: „Mati, domovina, Bog.“ Ponosno izpovedujemo: „Slovenec sem...“, pa obenem spoštujemo tudi tujakovo deželo.

Govor g. Korošca, ki je nekaka izpoved mladih, so navzoči nagradili s krepkim ploskanjem.

Po govoru so sanmartinska dekleta lepo in skladno predvajala dva moderna ritmična plesa ob zvokih moderne glasbe (morda bi se dala najti v ta namen kaka moderna slovenska skladba).

Za sklep je sanmartinski pevski zbor pod vodstvom g. Klemenčiča živahno zapel naslednje pesmi: Zvonikarjevo Dekle na vrtu zelenem stoji ter Parmovo „Čolnčku“. — S tem se je akademija končala.

Po akademiji se je razvil veselo družabno življenje ob zvokih orkestra Planika. SmR

„Sloga“ nudi od 1. 7. 79 dalje svojim članom možnost maksimalne posmrtninske podpore \$ 1.400.000.—

V zvezi z objavo osnovnih določil glede upravičenosti in odmere posmrtninske podpore za umrlim članom, ki jih je prinesla zadnja (3-4) številka „STIKA“, smo od našega članstva prejeli večje število vprašanj, na katera odgovarjamo. Istočasno z zadovoljstvom informiramo o važnih sklepih glede posmrtninske podpore, ki jih je upravniki odbor podvzel v popolnem soglasju s programom, začrtanim na zadnjem letnem obhem zboru, ko je prevzel moralno obvezo, da bo višino posmrtninske podpore stalno skušal držati v primerem razmerju z realnimi življenjskimi stroški. Skladno z omenjenimi načeli javljamo naslednje:

1) Do 30. junija 1979 ne bo nikakih sprememb glede višine posmrtninskih podpor, niti glede potrebnih pogojev, ki smo jih že objavili.

2) Dne 1. julija 1979 pa bo stopila v veljavo avtomatična kombinacija obeh vrst posmrtninskih podpor, tako za lastnike vezanega kapitala, ki je brezplačna, kot tudi za lastnike navadnega nevezanega kapitala, katerim se bo odračevala skromna letna premija, ki je tudi že bila objavljena v „STIKU“. Kot

SLOVENSKA HIŠA

SPOMINSKI DAN

— V SPOMINSKI CERKVI MARIJE POMAGAJ: kon-
celebrirana sveta maša. Z delegatom msgr. Antonom
Oreharjem bodo somaševali naši duhovniki. Pel bo
SPZ "Gallus"

— PRED SPOMENIKOM: položitev venca in molitve
za mrtve

— V DVORANI: spominska beseda g. Milana Magistra
IN V ENAR NEKOČ BO!

Proslava našim padlim v spomin —
živim v opomin

VABI "ZEDINJENA SLOVENIJA"

Udeležba je naša častna dolžnost

SDO SFZ

vabita na

San Martín

VEČERJO — SHOW

„SPOMIN NA HOLLYWOOD“

v soboto, 16. junija ob 21.

Nakaznice v predprodaji pri članih in članicah SFZ in SDO.

Zlata veriga ne da svobode.
Slovenski pregovor

DRUŠTVENI OGLASNIK

V nedeljo 3. junija bo slovenska ra-
dijska ura posvečena našim padlim žr-
tvam. V slovenščini se bo spomnil vseh
žrtev podpolkovnik g. Emil Cof. Slo-
venska oddaja je na radio Antártida
od 8. do 8.30 ure.

KOLINE
na Pristavi

za na dom bodo na voljo
9. JUNIJA od 18. ure dalje.

Družinsko kosilo

S KOLINAMI
V NEDELJO, 10. JUNIJA
OB 13. URI

OSREDNJA HIŠA:

LOMAS DE ZAMORA

Av. Hipólito Yrigoyen 8854/62
Tel.: 243-2291
(med Boedo in Sáenz)

Vse za dom — Pohištvo — Dekoracije

PODRUŽNICE:

EZEIZA

Ruta 205 (nasproti postaje)
Tel. 295-1197

C. SPEGAZZINI

Av. 25 de Mayo 136

SAN JUSTO

Almafuerte 3230

(eno kvadro od občine)

LOMAS DE ZAMORA

Hipólito Yrigoyen in Laprida

Otrpla revolucija

SOVJETSKA VSAKDANJOST V LUČI INOZEMSKEGA ČASNIKARJA

III.

Roke proč od disidentov

„Roke proč od disidentov“ je v Sov-
jetski zvezi nepisan, a dosledno izvajan
zakon za vse zahodne časnikarje. Razgo-
vori z borci za človekove pravice, ki si
upajo pred svetovno javnostjo obdolži-
ti kršenje teh osnovnih pravic, izzove-
jo prej ali slej sankcije s strani var-
nostnih oblasti. Vsi izgoni tujih dopi-
snikov v tem desetletju temelje na tej
osnovi. Disidente smatrajo za izobčen-
ce in njih nazori so očitno „ponareja-
nje sovjetske stvarnosti.“ (To o izob-
čenih je v ostalem pridigala že jugo-
slovska OZNA v Rankovićevih kon-
centracijskih taboriščih 1949-51, ko so
komisarji pred zborom oznih pripor-
nic ali pripornikov še in še ponavljali
lajno o izobčenih, celo izvržkih člove-
škega rodu.)

Poročevalčeva dolžnost je zbirati po-
datke za svoja poročila. Težko pa je
prodreti v bistvo sovjetskega življenja
in mišljenja samo ob virih uradne,
zgolj propagandistične slikarije. Tudi
v neposrednih stikih z ljudmi — v ko-
likor so dopustni — je težko razjasni-
ti si sliko. Vsakdo ni junak. Povprečen
sovjetski človek si ne upa biti iskren
glede svojega mišljenja niti z lastnimi
prijatelji, kaj šele s tujcem. Pač pa se
je iztrgala iz mase pečica ljudi, ki si
vse to upa in še kaj več. Upajo si na
ves glas obsojati vlado, partijo in se na

mednarodni ravni potegovati za osnovno
pravičnost in svobodo, za skrite želje
svojih bratov — širokih ljudskih mas,
ki si ne upajo niti moralno podpreti
svojih borcev.

K tem javnim kritikom se mora za-
teči poročevalcev, če hoče vsaj malo
globlje prodreti v sovjetsko stvarnost.
Zanimivo je, da to prgišče disidentov
ne tvori kake organizirane, enotne sku-
pine ali gibanja. Vsak zase je junak,
vsi streme za istim ciljem, čeprav se
stališča vseh vselej ne skladajo. Znana
je npr. nedavna ostra polemika Roja
Medvedjeva s Saharovim in Solženici-
nom, oba v inozemstvu. Taka nasprot-
stva mečejo po eni strani senco na
njihovo borbo, po drugi pa netijo pri-
zadevnost.

Najti vsem vodilnim ruskim disiden-
tom skupni svetovnonazorski imenovalce
je toliko kot nemogoče. Še najlažje
uspe to pri borcih za versko svobodo ali
pri takih, ki se zavzemajo za svobod-
ni narodnostni in kulturni razmah na-
roda ali narodnih manjšin. Vsem pa je
brez dvoma skupno to, da jih varnostni
organi dosledno preganjajo.

Tako so borca za versko svoboda,
pravoslavnega popa Dmitrija Dudka
pregnani na neko zakotno obrobno faro-
zato, ker je imel preveliko udeležbo
pri svojih pridigah. Nato je imel na
trak posnet intervju s švicarskim do-
pisnikom Hutterjem, da bi le-ta objavil

Dudkovo stališče v tedniku Die Welt-
woche in na televiziji. Tajna policija
je to izvohala in ko je potoval Hutter
domov, so mu na meji po vnetem br-
skanju staknili kaseto in jo zaplenili.
Včasih presvetlijo posnetke z rentgen-
skimi žarki in uničijo tako ves trud
tujih poročevalcev. Neki drugi duhov-
nik, Gleb Jakunin je v začetku 1976
ustanovil „povsem v okviru zakonitosti“
Helsinki odbor za verska vprašanja.
Čez nekaj časa je povabil k sebi na
dom tuje časnikarje, da jih o tem po-
učí. Navedel je tudi nekaj konkretnih
primerov preganjanj ljudi, ki so bodisi
hodili v cerkev ali javno priznavali
svojo vernost. Tipalke tajne policije so
segle tudi dotod — in spravile Jakuni-
„na varno“ pod svoja križna zaslišev-
vanja.

Od znanih disidentskih osebnosti v
Moskvi se danes priznava k marksizmu
le še zgodovinar Medvedjev, a še ta kot
reformist. Književnik in germanist Lev
Kopeljev, v mladostnih letih sotvorec
komunizma, nato navdušen stalinist, je
v intervjuju izjavil: „Ne, danes nisem
več marksist. Svetovno nazorsko so mi
Berdjajev, Teilhard de Chardin, Martin
Luther King, Gandhi in Tolstoj bistveno
mirodajnejši kot mi je bil Marx.“ Za
svoje nazore je predsedel devet let v
zaporu, bil izključen iz pisateljskega
društva, stanoval dolga leta v bornem
prilicnem stanovanju, kjer so partij-
ski izzivalci pogostokrat metali kamne
v okna in mu razbijali šipe. Star je
67 let. Kljub preganjanju vztraja v o-
poziciji. In čeprav se je ob misli na
emigracijo še nedavna spraševal: „Mar
se lahko živi brez svojih prijateljev in

— brez svojih sovražnikov?“, se je
zdaj le odločil za izselitev. Režimu bo
verjetno prav, da se znebi neprijetnega
kritika.

Njegov prijatelj (čeprav se pov-
sem ne skladata v mnenjih), fizik Sa-
harov, oče sovjetske vodkove bombe
učinkuje kot dober, nežen, mil, preuda-
ren, včasih celo kot odsoten. Kljub svo-
jim blagim lastnostim se energično
poteguje za pravice in se junaško zav-
zema skupaj s svojo pogumno ženo Je-
lenco za preganjanje disidente. Govori
počas, včasih se mu zatakne ali se
popravlja. Nепrestani napadi nanj in
zastavljanja niso šla brez posledic
čezenj. Če mu kdo ponudi pomoč, prosi
živež za svoje prijatelje v zaporih
in gulagih: „Ampak prosim za naše,
ne za uvoženo blago. Slednje pazniki
zaplenijo.“ Kopeljev pa prosi vselej
zdravila za obsojence. O svojem sve-
tovnem nazoru je Saharov dejal: „Sem
proti totalitarizmu, proti kršenju člo-
vekovih pravic, proti nesvobodi. Sem
za pluralizem oblasti, za konvergenco,
za človečanski obraz družbe.“

Neverjeten je optimizem, ki ga o-
hranjajo disidenti vseh otenkov tudi
potem, ko so ostali izobčeni iz družbe
ali prestali dolga leta zaporov, psihia-
tričnih klinik ali gulagov. Znani pe-
snik Amalrik na primer, je prebil
dve leti v sibirskem koncentracijskem
taborišču, preden se je izselil v tuji-
no. V taborišču je prestajal — kot vsi
— lakoto, težaška dela, mraz, vsakr-
šne šikane paznikov. Pri 55° pod ničlo
je imel samo temnozeleno platneno o-
bleko in vatiran jopič na razpolago,
kar je prinesel s seboj in pri časnikar-

ESLOVENIA LIBRE

Editor y director: Miloš Stare

Redacción y Administración:

Ramón L. Falcón 4158
1407 Buenos Aires
Argentina
T. E. 69-9503

Uredniški odbor:

Miloš Stare, dr. Tine Debeljak,
Slavimir Batagelj in Tone Mizerit

Correo Argentino Central (B)
FRANQUEO PAGADO
Concesión N° 5775
TARIFA REDUCIDA
Concesión N° 3824

Registro Nacional de la Propiedad
Intelectual N° 1.419.886

Naročnina Svob. Slovenije za 1. 1979:
za Argentino: \$ 25.000.—, pri pošiljanju
po pošti \$ 28.000.—; ZDA in Kanada pri
pošiljanju z avionsko pošto 30 USA
dol.; obmejne države Argentine 25 USA
dol.; Avstralija 35 USA dol.; Evropa
32 USA dol.; ZDA, Kanada in Evropa
za pošiljanje z navadno pošto 24 USA
dol.

Talleres Gráficos Vilko S.R.L., Estados
Unidos 425, 1101, Buenos Aires, T. E.
33-7213.

KREDITNA ZADRUGA
"SLOGA" z o. z.
BME, MITRE 97
RAMOS MEJIA
T. E. 658-6574

URADNE URE:

PONEDELJEK, SREDA IN PETEK
OD 15. DO 19. URE.

JAVNI NOTAR

FRANCISCO RAUL
CASCANTE

Escribano Público

Cangallo 1642 Buenos Aires
Priliflje, pisarna 2
Tel. 35-8827

Prof. dr. JUAN
JESUS BLASNIK

specialist za ortopedijo
in travmatologijo

Marcelo T. de Alvear 1241, priliflje
Capital Federal
Tel. 393-3536

Ordinira v torek, četrtek in soboto
od 17. do 20. Zahtevati določitev
ure na privatni telefon 666-4366.

(Bo še)